

РЕШЕНИЕ

№ 2101

гр. София, 30.03.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44
състав,** в публично заседание на 21.03.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7456** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от
Административнопроцесуалния кодекс

Жалбоподателката Н. А. К., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] обжалва Решение № 2153-21-233/05.07.2016 на Директора на ТП на НОИ С. – град, като твърди, че същото е неправилно, неоснователно и незаконосъобразно.

Сочи, че за периода 10.01.2005 год. до 07.07.2005 год. заемала длъжност „химик петролен“, която длъжност е втора категория труд. С трудов договор № 1786/24.08.2005 год. била преназначена на длъжност „управител на склад за материали“, дирекция Г., отдел „Складово стопанство“, като образованието ѝ е висше, специалност „инженер-химик“, която длъжност също била втора категория труд. В трудовия договор изрично е вписано, че ѝ се изплаща допълнително възнаграждение за работа при вредни за здравето условия на труд.

Връчена ѝ била и длъжностна характеристика за съответната длъжност, в която в раздел „Права“, т. 2 е вписано, че „ползва всички права и привилегии, касаещи и отнасящи се за втора категория труд при пенсиониране“.

Задължение на началник отдел „И. и Т.“ било да изготвя списък на работниците, упражняващи втора категория труд, и съответно по тези списъци работниците се осигуряват в НОИ за втора категория труд. Всички други служители на посочената по-горе дирекция били осигурявани като втора категория труд, единствено тя била осигурявана като трета категория.

Всички колеги, работещи в Дирекция „Г.“, отдел Г., упражнявали втора категория труд, с изключение на хигиенистката.

Отдел „Г.“ се състоял от :

- началник отдел „Складово стопанство“, завеждащ складово стопанство, оператори, началник склад, техници контролно-измервателни прибори и отчетник Г.;
- началник отдел „Зареждане на въздухоплавателни средства“ и шофьори
- началник отдел „Химическа лаборатория“ и химик-петролен Изрично, в длъжностните характеристики за всички изброени по-горе длъжности, е записано, че се ползват всички права и привилегии, касаещи и отнасящи се за втора категория труд при пенсиониране.

Отдел „Г.“ приемал горива /керосн, авиобензин и евродизел/, съхранява и зарежда ВС, кацащи на летище С..

В нито една длъжностна характеристика, за изброените по-горе длъжности, не е отбелязан чл. 2, ал. 10, т. „В“ от НКТП - тоест нито една длъжност не била ангажирана непосредствено в първична обработка на нефт, вторична обработка на горива; органичен синтез на базата на химически продукти и нефтопродукти; получаване на парафини, масла, ароматни въглеводороди, каучук, латекс и синтетични влакно.

Също така от 17.09.2014 година, с разпореждане на Директора, изпълнявала и длъжността „отчетник на гориво“. Лицето, което било на тази длъжност, било осигурявана за втора категория труд.

Служителките А. П. С. и Вярa X., също заемащи подобни длъжности, се пенсионирали при условията на втора категория труд.

Действително работата в отдела е с документооборот и съхранение на горива, респективно зареждане на самолети с гориво. Никой в отдела не отговаря на условията на чл. 2, ал.1т. „в“ от НКТП, въпреки което за всички се внасяли осигуровки като за полаган труд втора категория.

По същество жалбоподателката моли съдът да отмени обжалваното решение.

Ответникът - директорът на ТП на НОИ С. - град, излага съображения, че жалбата е неоснователна и моли същата да се отхвърли като такава. Представя писмени бележки на осн.чл.149, ал.3 от ГПК с дата 27.03.2017г.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в своята съвкупност и доводите на страните по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Предмет на оспорване по делото е Решение № 2153-21-233 от 05.07.2016г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което са потвърдени Разпореждане № [ЕГН] от 07.09.2015г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/, с което е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ на жалбоподателката в минимален размер, както и Разпореждане № [ЕГН] от 18.12.2015г. на длъжностно лице по ПО, с което пенсията е изменена, като е определен действителният ѝ размер.

Видно е от административната преписка по делото, по която е постановен оспореният адм. акт, че със заявление № 2113-21-1822 от 20.08.2015г. на Н. А. К., с Разпореждане № [ЕГН] от 07.09.2015г. ѝ е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в минимален размер. С последващо Разпореждане № [ЕГН] от 18.12.2015г. е определен действителният размер на пенсията, изчислен за осигурителен стаж 35 години, 7 месеца и 24 дни от трета категория труд.

Жалбоподателката по настоящото дело е обжалвала тези разпореждания, със

съображения, че пенсионният орган неправилно е зачел стажа от 01.09.2005г. до 11.08.2015г. от трета вместо от втора категория труд. Съгласно Разпореждане № [ЕГН] от 07.09.2015г. пенсията е отпусната в минимален размер до определянето на същия по реда на КСО.

С Разпореждане № [ЕГН] от 18.12.2015г. пенсията е определена в действителен размер, изчислен за осигурителен стаж 5 месеца и 27 дни от втора категория труд, 35 години, 7 месеца и 24 дни от трета категория и общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд на основание чл. 104 от КСО - 36 години, 3 месеца и 5 дни.

След обжалване на разпорежданията с жалбата от 25.02.2016г., с писмо № 1012-21-253#1 от 02.03.2016г. Н. А. К. е била уведомена от административния орган, че следва да представи образец УП-3 за периода от 01.09.2005г. до 11.08.2015г. от [фирма] с посочена от осигурителя точна заемана длъжност и с предложение от коя категория да бъде зачетен придобитият на същата осигурителен стаж. На 20.04.2016г., жалбоподателката представя копие на образец УП-3 № 100-5807/29.03.2016г., издаден от [фирма], с удостоверени периодите: от 10.01.2005г. до 07.07.2005г. в размер 5 месеца и 27 дни на длъжност „химик петролен“ и от 01.09.2005г. до 11.08.2015г. в времето календарно е 9 години, 11 месеца и 10 дни/ на длъжност „началник склад материали“, със забележка, че длъжността „химик петролен“ е от втора категория труд, съгласно чл. 2, т. 10 от НКТП във връзка с чл. 9, ал. 34 от Инструкция № 13/31.10.2000г. Депозирани са също и копие на Молба № 8008895/20.04.2016г. на Н. А. К. до СРС за установяване, че осигурителният стаж, придобит на заеманата от лицето длъжност „управител на склад за материали“ към дирекция Г., отдел „Складово стопанство“ при [фирма], е от втора категория труд.

Ответникът е изискал информация от [фирма] с писмо № 1029-21-6875 от 04.05.2016г. относно отбелязаното в Трудов договор № 1786/24.08.2005г., сключен между Н. А.; К. и [фирма], че към месечното възнаграждение на лицето ще се изплаща допълнително възнаграждение за работа при вредни за здравето условия на труд в размер 24.50 лв.; относно изплащането на тези суми и за какъв период; за основанията длъжностната характеристика за длъжността „управител на склад за материали“ в раздел IV. Права. т. 2. да е вписано, че се ползват „всички права и привилегии, касаещи отнасящи се до втора категория труд при пенсиониране“, както и е поискано да бъде предоставен оригинал на образец УП-3 № 100-5807/29.03.2016г.

В отговор с писмо с изх. № 100-11678/27.06.2016г. от [фирма] е уведомен органа, че на Н. К. са начислени и изплатени суми за работа при вредни за здравето условия на труд в размер на 24,50 лв. за месеците септември, октомври, ноември и за месец декември - 19.83 лв., съгласно К. за 2004г., и че при изготвянето на всички длъжностни характеристики на отдел „Складово стопанство“ в дирекция Г. на [фирма] през 2005г. работодателят е вписал, че длъжността е от II категория труд пенсиониране, на условията на труд за длъжността - управител на склад за материали съдържат вредности, характерни за непосредствено участие в преработка на горива, към отговора е приложено и заверено копие на обр. УП-3 № 100-5807/29.03.2016г.

По делото не се спори, че за процесния период от 01.09.2005г. до 11.08.2015г. Н. А. К., е работила на длъжност "началник склад материали" в [фирма], дирекция Г., отдел „Складово стопанство“, Дирекция „Горивни и строителни материали“, отдел „Складово стопанство“. Това обстоятелство се установява и от копие на обр. УП-3 № 100-5807/29.03.2016г.

Видно от представеното от третото неучастващо в процеса лице – [фирма] копие на трудовото досие на лицето, по данни от него Н. К. е назначена на длъжност „химик“ в дирекция Г., химическа лаборатория, с трудов договор № 6/03.01.2005г., с определен 6-месечен срок за изпитване. С оглед докладна записка от 16.06.2005г. относно професионалната непригодност на лицето за длъжността химик и изразеното становище за прекратяване на трудовия договор, същият е прекратен със Заповед № 598/20.06.2005г.

По силата на Трудов договор № 1786/24.08.2005г. Н. К. е назначена на длъжност „управител на склад за материали“, дирекция Г.. отдел „Складово стопанство“, като в трудовото досие е приложена и подписана от лицето на 01.09.2005г. длъжностна характеристика за посочената длъжност. Допълнителните споразумения към последния трудов договор /страници 101, 102, 103, 105 и 106 от депозираните от [фирма] писмени доказателства/ са с посочена длъжност „управител на склад за материали“.

С допълнително споразумение /стр. 109/ трудовият договор е изменен, като лицето е назначено на длъжност "началник склад за материали" с приложена неподписана от Н. А. К. длъжностна характеристика за последната длъжност с вписан отказ на лицето от 25.06.2013г. да я подпише.

Със Заповед № 806/06.08.2015г. трудовият договор на Н. К. е прекратен, като отново е посочена длъжността „началник склад за материали“, с вписан отказ на лицето да подпише и получи заповедта.

От посоченото е видно, че жалбоподателката не е заемала длъжност „отчетник гориво“, което твърди в жалбата си.

От заключението на единичната съдебно-икономическа експертиза съдът приема за установено, че за длъжностите „отчетник, счетоводство Г.“, "управител на склад за материали" и „началник склад“, до 06.06.2011 год. е фигурирала длъжност "управител на склад/за материали". С допълнително споразумение №752/06.06.2011 год., жалбоподателката Н. А. К. е преназначена на длъжността "началник склад/за материали". Промяната е само в наименованието на длъжността. Заемащите длъжностите "управител на склад за материали" и "началник склад" имат достъп до материали от битовата химия, хигиенни материали, болтове, нормалната работа на звено Г. (гориво-смазочни материали). Това са материали, от които не зависи категоризацията на труда, без значение каква е продължителността на пребиваване в такава среда.

Длъжността "отчетник, счетоводство Г." е в условия на труд, идентични на заемащите длъжности "управител на склад/за материали", преименувана по-късно в "началник склад/за материали". Офисите им са позиционирани в административни сгради, находящи се на площадката с резервоарите са съхранение на авиационно гориво, съгласно вещото лице М..

Вещото лице е анализирано представените от [фирма] длъжностни характеристики, като е констатирало, че изхождайки от тяхното съдържание, разлика в условната на труд, на длъжностите „отчетник, счетоводство Г.“, „управител на склад/за материали“, преименувана по-късно в "началник склад/за материали" нямало.

Дейностите, по длъжностни характеристики се различават по местоположение -"управител на склад/за материали", преименувана по-късно в "началник склад/за материали" е с местоположение в помещението на съхраняваните материали, в което извършва приемане и изписване на съхраняваните материали; "отчетник,

счетоводство Г." е с местоположение в офис, в който извършва обработка на документи за приетото, респективно изписано гориво. Авиационното гориво (керосин) пристига с жп цистерни на т.н разтоварище, което е на разстояние около 3 километра от резервоарите. Горивото за наземната техника (дизел и бензин) пристигало с автоцистерни на площадката за Г., където „шофьор, автоцистерна над 12 т.“, „оператори рафинерия“ или „ръководител транспортно експлоатационно звено“, извършвали присъединяването на цистерната с резервоарите, както и отварянето и затварянето на крановете. Лицето на длъжност „отчетник, счетоводство Г.“ приемало и обработвало съпроводителните документи. Също така вещото лице констатира и, че условията, в които длъжностите „отчетник, счетоводство Г.“, „управител на склад за материали“ и „началник склад за материали“ при „отдел Г.“ на Дирекция „Т. и Г.“ в [фирма] полагат съответния труд, не могат да се квалифицират от него, като отговарящи на чл.2 т. 10 буква "в" от Наредба за категоризиране на труда при пенсиониране.

Видно от справка за внесени осигурителни вноски на лицата, които са заемали длъжности в Г. при [фирма] /лист 19 от делото/, за длъжността началник /склад на материали, са се внасяли осигуровки за трета степен категория труд. По делото е приета и длъжностната характеристика на жалбоподателката, за заемане на длъжността -управител склад за материали, подписана от лицето /лист 97,98 от делото/. Видно е от нея, че лицето следва да получава и съхранява стоково-материални ценности и да ги съхранява, да води отчетност, да подава заявки, да отпуска активи, да познава химико-техническите характеристики на стоките, да извършва административно-деловодна дейност.

Лицето е заемало тази длъжност и към дата 30.10.2008г., видно от допълнително споразумение №1821 към трудов договор, респ. към 06.06.2011г.

Със заповед № 33 от 18.08.2015г. на жалбоподателката е прекратено трудовото правоотношение поради придобито право на пенсия.

На лицето е била изплатена и сума пари – 24,50лв. и съответно 19,83 лв., съгласно писмото на [фирма] от дата 27.06.2016г. по делото. Видно от същото писмо, условията на труд за длъжността „управител на склад за материали“ не съдържат вредности, характерни за непосредствено участие в преработката на горива.

От разпита на свидетелката С. в о.с.з. на 20.12.2016г. съдът приема за установено, че тя познава жалбоподателката от 1997г. По спомени на свидетелката Н. К. работила като „началник на склад за резервни части“. Свидетелката сочи и, че всички били от втора категория труд, защото работили на едно и също място. Дирекцията им се състояла от две сгради. Свидетелката била в едната, тя в другата. Сградата, в която работила жалбоподателката условията на труд били мизерни. Това било склад за горива. Той бил обезопасен, имало ограда и до тях двете сгради. Мястото на работа на Н. било в зоната, където били резервоарите – на 200 метра от тях. Длъжността на свидетелката била „управител склад горива“, но я преназначили на длъжност „отчет и счетоводство“. Ползвала заедно с жалбоподателката по-големи отпуски, защото работата била от втора категория труд. Давали им вода и мляко.

Свидетелката е заявила и, че Н. била „началник склад на резервни части“, там където работила, се намирала техническата работилница. Т. горивото не се преработвало и те го зареждали на самолетите.

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО. Същата се явява процесуално допустима.

Текстът на чл. 117 от КСО сочи, че ръководителят на териториалното поделение на НОИ се произнася с решение по подадени жалби срещу разпореждания по отпускане, изменение или спиране на пенсии. В тази връзка атакуваният индивидуален административен акт изхожда от орган с материална, териториална компетентност и такава по степен.

Постановеното властническо волеизявление е обективизирано в изискуемата от закона писмена форма и съдържа както фактически, така и правни основания, обосноваващи произнасянето на ответната страна. Същото е издадено при спазване на установените административнопроизводствени правила и преследва законосъобразна цел.

Съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО на обжалване пред административния съд подлежи решението на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт по чл. 117, ал. 3 от КСО. В случая законоустановеният ред на оспорване е спазен. Предмет на съдебен контрол е Решение № 2153-21-233 от 05.07.2016г. на Директора на ТП на НОИ С. – град

При преценка на материалната законосъобразност на атакувания административен акт, съдът извърши проверка на основателността на релевираните доводи на оспорвания Т. твърдения и констатира следното:

Съгласно чл. 2. ал. 10. г. "в" от НКТП от втора категория при пенсиониране е трудът на работници, инженерно-технически специалисти и ръководни служители до ръководител на цех включително, заети непосредствено в първична обработка на нефт; вторична обработка на горива: органичен синтез на базата на химически продукти и нефтопродукти: получаване: на парафини, масла, ароматни въглеводороди, каучук, латекс и синтетични влакна.

Видно е от представената по делото карта № 257 на лист 118 от делото за оценка на риска на работното място на „началник склад на материали“, че степента на риска е повишена от натоварване на зрителния анализатор при работа с компютър, при работа с изкуствено осветление, неблагоприятно въздействие на микроклимата, неблагоприятно въздействие от химични вредности, опасност от изтичане на силно агресивни и силно токсични вещества при аварийни ситуации. Оценката на отделните елементи на условията на труд е число, изразяващо тежестта на елемента в зависимост от специфичното им въздействие върху работоспособността и здравето на работника или служителя и от способността и здравето на работника или служителя и от степента на отклонение от установените за елемента норми и изисквания. Оценката на условията на труд изразява комплексното въздействие на всички елементи, в зависимост от влиянието им върху здравето и работоспособността на работника или служителя. Видно от заключението на вещото лице по приетата съдебно-икономическа експертиза в о.з. на 21.03.2017г. , лицата на длъжност „ началник склад за материали“ има достъп до горивно-смазочни материали, без значение каква е продължителността за пребиваване в такава среда, като този от този допир с такива материали, не зависи категорията труд за длъжността. Според заключението на вещото лице Р. М., тя изрично посочва, че условията при които работи Н. К., не отговарят на втора категория труд по смисъла на чл. 2, т.10, б. "В" от Наредбата за категоризиране на труда при пенсиониране.

В длъжностната характеристика за длъжността "управител на склад за материали", в т. 11. са определени основните функции и задължения за длъжността: да получава и съхранява стоково-материални ценности и ги заприходява в склада; стриктно да води установената отчетност и нейното съхранение и опазване; да подава своевременно заявки за попълване и осигуряване на складовите запаси, необходими за нормалната работа на лабораторията и отделите, като носи отговорност за недопускане на презапаяване; да заприходява и отпуска всички видове активи след задължителното им преброяване и оформяне на счетоводните документи, съгласно изискванията; своевременно да информира началника на отдел "Складово стопанство" за залежалите стоково-материални ценности в склада; да познава физико-химическите и технологични качества на стоково-материалните ценности, както и нормативните документи за тяхното съхранение; по разпореждане на началник отдел "Складово стопанство" да извършва административно-деловодна дейност и изготвя статистическа информация; да работи с полагащото се работно облекло; да изпълнява нарежданията на началника отдел "Складово стопанство", директора и заместник-директора на дирекция Г., заместник-изпълнителния директор с направление "Техническо-инвестиционно" и на изпълнителния директор, които са извън горните функции, не противоречат на служебните задължения и са съобразно притежаваната или по-ниска квалификация.

Действително тези функции и задължения, съдът намира, че не обосновават прилагането на чл. 2. т. 10. б. "в" от НКТП, тъй като никоя от тях не може да бъде свързана с непосредствена заетост в първична обработка на нефт; вторична обработка на горива; органичен синтез на базата на химически продукти и нефтопродукти; получаване на парафини, масла, ароматни въглеводороди, каучук, латекс и синтетични влакна, каквито са изискванията на посочената норма. Този извод се потвърждава от писмото от [фирма] от 27.06.2016г., по данни от което условията на труд за посочената заемана от жалбоподателката длъжност не съдържат вредности, характерни за работата непосредствено при преработката на горива, както и с оглед на обстоятелството, че допълнителните суми за работа при вредни за здравето условия на труд са изплащани само за месеците септември, октомври, ноември и декември, съгласно К. за 2004г. Не се опровергават тези изводи на съда и показанията на разпитания по делото свидетел, който макар и да свидетелства за лично възприети факти и обстоятелства, посочи, че на работното място на Н. К., горивото не се преработвало.

Поради това съдът намира, че административният орган по пенсионното осигуряване към ТП на НОИ [населено място], правилно е определил категорията стаж, която следва да се определи с оглед размера на отпуснатата пенсия за прослужено време и стаж. С оглед проверката, която съдът извършва на осн.чл.146 от АПК, намира, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в предвидената от закона форма, не са налице нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на акта и на материалния закон, актът е съобразен с целта на закона.

Затова съдът намира, че обжалваното решение е правилно, както и

потвърдените с него разпореждания на ръководителя по пенсионно осигуряване.

По разноските:

На осн.чл. 143 от АПК, жалбоподателят дължи на ответника разноски в размер на 350лв. за юрисконсултско възнаграждение, на осн.чл. 8, ал.2, т.2 от Наредба №1 от 09 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ подадената жалба от Н. А. К., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] против Решение № 2153-21-233/05.07.2016 на Директора на ТП на НОИ С. – град.

ОСЪЖДА Н. А. К., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] на осн.чл.143 от АПК да заплати на Териториално поделение на Национален осигурителен институт [населено място] разноски в размер на 350лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните и СГП, че е изготвено.

СЪДИЯ: